

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Toman a soudkyň JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Lady Závaškové ve věci

žalobkyně: **2MKZ konzult s.r.o.**, IČO 04554337
sídlem Pobřežní 249/46, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Chlaněm
sídlem Točítá 1964/34, 140 00 Praha 4

proti

žalovaným: 1. **E. T.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Denisem Karbusem
sídlem Hábova 1566/12, 155 00 Praha 5
2. **J. J.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Jakubem Vavříkem
sídlem Sokolovská 438/45, 186 00 Praha 8
3. **V. J.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Vavříkem
sídlem Sokolovská 438/45, 186 00 Praha 8

o zaplacení 721 917 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 24.10.2022,
č.j. 33 C 162/2022-162

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované 1. na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 15 600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Denise Karbuse.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným 2. a 3. na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 29 766 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jakuba Vavříka.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobkyně po žalovaných domáhala zaplacení částky 159 925 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z této částky za dobu od 6. 5. 2022 do zaplacení (I.), a žalobkyni uložil povinnost zaplatit na náhradě nákladů řízení žalované 1. částku 51 690 Kč a žalovaným 2. a 3. částku 106 944,64 Kč (II. a III.).
2. Takto rozhodl o žalobě podané 6.5.2022, kterou po několikerém částečném zpětvzetí a tomu odpovídajícímu částečnému zastavení řízení žalobkyně žádala zaplacení částky 159 925 Kč se zákonným úrokem z prodlení, sestávající z částky 111 925 Kč za právní služby a částky 48 000 Kč za mzdové náklady s tím, že uvedené částky představují škodu, která jí měla vzniknout v důsledku návrhu na vydání předběžného opatření podaného žalovanými v řízení vedeném mezi účastníky u téhož soudu pod sp. zn. 26 C 267/2021. Jejich návrhu bylo usnesením soudu prvního stupně ze dne 27.9.2021 vyhověno, odvolací soud usnesením ze dne 9.11.2021, č.j. 23 Co 371/2021-62, prvostupňové rozhodnutí změnil a návrh zamítl. Ke vzniku škody mělo dojít v důsledku záznamu v katastru nemovitostí o zákazu nakládat se stavbou, když žalobkyně byla nucena činit kroky k ukončení smluv o budoucích kupních smlouvách se svými zákazníky. Vynaložila tak prostředky za právní služby a za mzdové náklady.
3. Žalovaní se žalobou nesouhlasili.
4. Soud prvního stupně podrobně popsal průběh řízení se zaměřením na žalobní tvrzení a několikeré procesní poučení, které žalobkyni poskytl, a uzavřel, že žalobkyně netvrdila skutkové okolnosti potřebné k tomu, aby žalobě mohlo být hypoteticky vyhověno, a to i přes poučení podle § 118a o.s.ř. a přes poskytnutí lhůty, kterou k doplnění tvrzení požadovala.
5. Ve vztahu k údajným službám advokáta žalobkyně neuvedla nic konkrétnějšího, než že jako na součást svých tvrzení odkázala na dvě nikým nepodepsané tabulky označené jako vyúčtování odměny a nákladů advokáta „říjen I“ a „říjen II“. Z nich však vyplývá velmi málo konkrétních informací. Bylo potřeba, aby žalobkyně konkretizovala obsah této právní služby, k čemuž ji soud marně vyzýval. Pokud tak žalobkyně neučinila, pak nelze akceptovat, aby mohla náhradu nákladů za takovou službu požadovat v tomto řízení po žalovaných. Ohledně komunikace tabulky neuvádějí, kdo, komu, kdy a ohledně čeho telefonoval nebo psal e-mail. I v tomto směru soud prvního stupně žalobkyni podrobně upozorňoval, že její tvrzení jsou nekonkrétní, opět však marně. Žádná z položek uvedených tabulek není konkretizována natolik, aby bylo možno posoudit obsahovou souvislost s nařízeným předběžným opatřením (či naopak, že nebyla předběžným opatřením nutně vyvolána), účelnost právní služby, účelnost její časové náročnosti (např. proč by k nějakému úkonu bylo zapotřebí právě 4 hodin, nebo 2 hodin atd.) a odměny za ni a aby vůbec bylo možno vést dokazování o těchto aspektech a o tom, zda taková právní služba skutečně byla poskytnuta a v jakém rozsahu. Argumentaci povinností mlčenlivosti advokáta měl prvostupňový soud za zcela nepřípadnou, když žalobkyně jako klient musí vědět, jaké právní služby advokáta využila. Pokud to není schopna konkretizovat, pak se nemůže domáhat náhrady nákladů na tyto služby po

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

žalovaných. Nad rámec toho dodal, že pokud by bývalo bylo potřebné, aby k prokázání tvrzení žalobkyně (po jejich řádném doplnění) bylo vedeno dokazování prostřednictvím např. výslechu advokátky či předložení advokátkou vyhotovených listin (byly-li vůbec jaké), pak žalobkyni nic nebránilo advokátku mlčenlivosti zprostit.

6. Ve vztahu k činnosti zaměstnankyň či jiných spolupracovnic žalobkyně nakonec neuvedla nic konkrétnějšího, než že Ing. Z. s ní má sjednanu dohodu o výkonu poradenské činnosti, vůbec nekonkretizovala, jakou konkrétní činnost, kdy, v jaké časové náročnosti, s jakým výstupem atd. Ing. Z. vykonala. I pokud by soud za součást skutkových tvrzení žalobkyně měl považovat předloženou fakturu vystavenou Ing. Z., jejím obsahem byla pouze „poradenská činnost dům Xxx“ za 24 893 Kč. Co to obnášelo a proč by to mělo stát právě 24 893 Kč, tvrzeno nikdy nebylo. Skutková tvrzení k osobě Ing. D., jejíž činnost původně také měla být zaplácena žalobkyní v souvislosti s předběžným opatřením (původně žalobkyně tvrdila činnost dvou zaměstnankyň za 48 000 Kč) nebyla doplněna vůbec, žalobkyně na ně v podstatě během řízení sama rezignovala.
7. Soud prvního stupně zároveň poukázal i na zjevné rozpory v tvrzeních, která poskytnuta byla, a to ve vztahu ke smlouvě o poskytování právních služeb, podle počátečního tvrzení uzavřené ústně po telefonu v říjnu 2021, následně s tvrzením písemné smlouvy z prosince roku 2018, která však nebyla předložena. Pokud byl navrhován svědecký výslech Ing. Z., zdůraznil soud prvního stupně, že výslechem svědka nelze nahrazovat nedostatek skutkových tvrzení.
8. Se závěrem, že žalobkyně netvrdila skutkové okolnosti, které by umožňovaly po jejich případném potvrzení dokazováním dospět k závěru, že vynaložila náklady na konkrétní právní služby a na konkrétní činnost zaměstnanců či jiných spolupracovníků, a že ty byly vyvolány nařízeným předběžným opatřením a byly účelné, shledal soud prvního stupně žalobu neopodstatněnou a zamítl ji.
9. O nákladech řízení rozhodl s odkazem na ust. § 142 odst. 1 a § 146 odst. 2 věta první o.s.ř., když zohlednil postupně změny předmětu řízení v důsledku částečných zpětvzetí žaloby.
10. Žalobkyně rozsudek napadla včasným a přípustným odvoláním. Předně poukázala na skutečnost, že předběžné opatření bylo vydáno nezákonně po uplynutí sedmidenní lhůty podle § 75c o.s.ř. a za stavu, kdy jistota byla soudu, který usnesení vydal, doručena až po vydání usnesení o nařízení předběžného opatření. Žalobkyně namítá, že skutečnost, že soud prvního stupně zcela upustil od provádění dokazování při závěru o nesplnění povinnosti tvrzení považuje za porušení svého práva na spravedlivý proces. Návrh na vydání předběžného opatření byl ze strany žalobců zcela účelový a žalobkyně byla nucena aktivně řešit nastalou situaci se svými klienty, když byla smluvně vázána k převodu nemovitostí ve sjednaných termínech, jinak jí hrozily peněžité sankce, ztráta prestiže a další újmy. Vydání předběžného opatření jí tak způsobilo vícenáklady, které by vynaložit nemusela. V důsledku postupu soudu nebyla věc řádně projednána, ačkoli existence zrušeného předběžného opatření byla prokázána, výši nároku prokazovala mnoha listinnými důkazy a zjevná byla jejich časová souvislost s nařízeným předběžným opatřením. K prokázání příčinné souvislosti navrhovala vyslechnout Ing. Z., jejíž výpověď měla žalobní tvrzení podpořit, nikoli nahrazovat. Podrobné skutečnosti požadované soudem prvního stupně nejsou podle žalobkyně primárně rozhodné pro zkoumání toho, co má být v řízení vedeném podle § 77a o.s.ř. zkoumáno. Poukázala na konkrétní rozhodnutí dovolacího soudu (26 Cdo 4940/2007, 29 Cdo 1089/2000 a další), který dovodil, že povinnost tvrzení rozhodujících skutečností může být splněna odkazem na listinu, kterou žalobce jako důkaz připojí k žalobě a na kterou v textu žaloby

výslovně odkáže. Navrhla zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

11. Žalovaná 1. navrhla potvrzení rozsudku jako věcně správného s tím, že dostatečností žalobních tvrzení se soud prvního stupně zabýval zcela správně, žaloba byla postavena na nedostatečných tvrzeních a bez relevantních důkazů, následně několikrát měněna podle toho, jak žalobkyni docházela možnost doplnit tvrzení a důkazy. Namísto doplnění relevantních tvrzení bylo odkázáno na ústní smlouvu s nejasným plněním a mlčenlivost advokáta. Žalobkyně se nijak nevyrovnala s tvrzením žalovaných, že rozhodnutí zrušit nějaké smlouvy činila dobrovolně, neprokázala hrozbu sankcí. Žalobní tvrzení nebyla dostatečná, žalobkyně nebyla schopna tvrdit, proč uváděná plnění poskytla, netvrdila ani o jaké náklady se mělo jednat, poukazovala pouze na časovou souvislost. O potřebě doplnění tvrzení byla poučována opakovaně, výzvám nevyhověla.
12. I žalovaní 2. a 3. navrhli potvrzení rozsudku jako věcně správného, když žalobkyně v průběhu řízení namísto doplnění potřebných tvrzení svá stávající tvrzení spíše účelově měnila tak, že si ve výsledku jednotlivé verze vzájemně odporovaly. I při zohlednění poskytnutých tvrzení nemohlo případně provedené dokazování vést k vyhovění žalobě, proto bylo vedení dokazování zjevně neúčelné a soud prvního stupně od něj správně upustil. Žalobní tvrzení byla nedostatečná hlavně co do příčinné souvislosti a co do určení jednotlivých položek údajné újmy, na čemž nic nemění ani žalobkyní citovaná judikatura.
13. Odvolací soud projednal věc při jednání, z titulu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání nemá za důvodné.
14. Soud prvního stupně se projednávané věci věnoval velmi pečlivě a svým postupem náležitě dbal zachování procesních práv obou stran sporu.
15. Podle § 101 odst. 1 písm. a) o.s.ř. k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni zejména tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti; neobsahuje-li všechna potřebná tvrzení žaloba (návrh na zahájení řízení) nebo písemné vyjádření k ní, uvedou je v průběhu řízení.
16. Výše uvedeným ustanovením zakotvená povinnost tvrzení ukládá účastníkům, aby pravdivě a úplně vylíčili všechny potřebné skutečnosti pro rozhodnutí ve věci. Vymezení toho, které skutkové okolnosti jsou pro právní posouzení věci významné, vyplývá z obsahu právní normy, kterou bude na daný případ soud aplikovat. Žalobce plní primárně svoji povinnost tvrzení již v žalobě, kde musí skutkové okolnosti vylíčit takovým způsobem, aby skutkový děj byl nezaměnitelně vymezen (srov. § 79). Důležitost řádného splnění povinnosti tvrzení je zdůrazněna např. v rozhodnutí Nejvyššího soudu, v němž se mj. uvádí, že "skutek se v tzv. sporném řízení odvíjí především od žaloby, k jejímž nutným obsahovým náležitostem patří vylíčení rozhodujících skutečností (srov. § 79 odst. 1 o. s. ř.), tedy údajů nezbytných k tomu, aby bylo jasné, o čem má soud rozhodnout. Nestačí tu pouhé všeobecné označení právního důvodu, o němž žalobce svůj nárok opírá (např. "z kupní smlouvy", "ze smlouvy o dílo", apod.), nýbrž je třeba, aby byly všechny skutkové okolnosti jednotlivě, tak jak jdou za sebou a jak se jedna od druhé odvíjejí, vylíčeny, sice stručně, přesto však úplně. Z jejich souhrnu musí vyplynout, o jaký právní poměr žalobce svůj nárok opírá (právní důvod žaloby), není však třeba, aby žalobce sám tento právní důvod v žalobě výslovně uváděl. Aby bylo lze ze skutkového děje žaloby odvodit též její důvod, musí vylíčené skutkové okolnosti závěr, který

z nich žalobce v žalobě vyvozuje, podle hmotného práva alespoň připouštět" (NS 2 Odon 154/1998).

17. Je třeba zdůraznit, že povinnost tvrzení stíhá obě strany sporu, v zájmu zachování jejich práv je proto zapotřebí, aby primárně žalobní tvrzení byla natolik určitá, aby nejen soud měl ucelenou představu o tom, co přesně je předmětem sporu, ale aby tuto představu měla i žalovaná strana, které přísluší se vlastními tvrzeními žalobním tvrzením bránit.
18. Sporné řízení je ovládáno projednací zásadou, kdy na povinnost tvrzení navazuje povinnost důkazní. Účastníci pravdivě a úplně vylicí všechny potřebné skutečnosti pro rozhodnutí ve věci a navrhnou důkazy k prokázání svých tvrzení (§ 120 odst. 1 o.s.ř.). Splnění povinnosti tvrzení je pak významné i z toho důvodu, že je zapotřebí posoudit, které důkazy se váží ke kterému tvrzení a rozlišit mezi důkazy pro věc podstatnými a nepodstatnými, je zapotřebí, aby každá procesní strana přesně uvedla, ke kterému tvrzení se ten který důkaz váže. Soud prvního stupně v zájmu zachování uvedené zásady zcela správně trval na tom, aby tvrzení žalobkyně byla dostatečně přesná a odpovídající okruhu skutečností, které jsou rozhodné pro projednávanou věc.
19. Žalobkyně žalobu koncipovala jako žalobu o náhradu škody a její základ opřela o ust. § 77a odst. 1 o.s.ř., podle kterého zaniklo-li nebo bylo-li zrušeno nařízené předběžné opatření z jiného důvodu než proto, že návrhu ve věci samé bylo vyhověno, nebo proto, že právo navrhovatele bylo uspokojeno, je navrhovatel povinen nahradit škodu a jinou újmu každému, komu předběžným opatřením vznikla. Této odpovědnosti se navrhovatel nemůže zprostit, ledaže by ke škodě nebo k jiné újmě došlo i jinak.
20. Uvedená právní norma spolehlivě vymezuje rozsah potřebných tvrzení žalující strany - tvrzením o zániku předběžného opatření tam uvedeným způsobem, o vzniku škody, a o existenci příčinné souvislosti mezi vznikem škody a předběžným opatřením. Aby mohla eventuálně žalovaná strana tvrdit a prokazovat, že ke škodě by došlo i jinak, musí být žalobní tvrzení dostatečně konkrétní a určitá, v případě tohoto specificky upraveného nároku zejména co do skutečností týkajících se příčinné souvislosti mezi tvrzenou škodou a předběžným opatřením. Za stavu, kdy předběžné opatření v projednávané věci trvalo přibližně 6 týdnů, bylo na žalobkyni, aby svá tvrzení formulovala přesně a podrobně.
21. Soud prvního stupně správně shledal, že i přes několikeré procesní poučení žalobkyně této své povinnosti nedostála. Pokud tvrdila, že v souvislosti s předběžným opatřením musela být její právní zástupkyní nebo dalšími osobami vyvíjena konkrétní činnost, kterou byla žalobkyně nucena honorovat, trval soud prvního stupně správně na tom, aby tvrdila, o jakou činnost šlo, na jakém smluvním základě, jakého rozsahu a v jaké ceně. Taková tvrzení žalobkyně neposkytla a soud prvního stupně správně při absenci takových tvrzení nepřistoupil k provádění navržených důkazů, když nebylo zřejmé, na podporu kterých konkrétních tvrzení mají být provedeny.
22. Pokud žalobkyně odkazuje na některá rozhodnutí vyšších soudů, podle nichž lze povinnost tvrzení případně splnit i odkazem na litinu, lze jí přisvědčit, nicméně takový postup má své meze. V usnesení sp. zn. 28 Cdo 705/2004 Nejvyšší soud uvedl, že „listinnými důkazy, předkládanými se žalobou, lze zajisté subsidiárně „napovědět“, jakým směrem žalobce v rámci skutkové podpory žaloby míří. Takto ovšem mohou tyto listiny působit pouze přiměřeně. V žádném případě nepřichází v úvahu, že by nahradily skutková tvrzení sporných stran, zejména skutková tvrzení podstatná. Tím by byla popřena procesní odpovědnost žalobce za tvrzení všech pro rozhodnutí významných skutečností; principiálním důsledkem by

tu byla negace zásady projednací.“ Stejně tak podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1396/2010 „požadavek vylíčení rozhodujících skutečností je možno splnit i odkazem na listinu. Účastník také může navrhnout důkaz spisem vedeným v jiné věci, předtím je však povinen sám uvést skutečnosti, které mají být takovým důkazem prokázány. V žádném případě však nepřichází v úvahu, aby předložené listiny nahradily skutkové tvrzení účastníků řízení, zejména pak skutková tvrzení podstatná. Procesní aktivita a odpovědnost účastníků řízení by tím byla popřena a přenášena na soud, což by bylo v rozporu se základními zásadami občanského sporného řízení – zásadou dispoziční, projednací, rychlosti a hospodárnosti.“

23. Pokud tedy žalobkyně na výzvy soudu o potřebě doplnění podstatných skutkových tvrzení reagovala pouze předkládáním neurčité fakturace nebo blíže nespecifikovaného vyúčtování odměny za konkrétní měsíc, nelze o splnění povinnosti tvrzení odpovídající hmotněprávnímu základu projednávané věci vůbec hovořit. Na podrobné a průběhu řízení plně odpovídající odůvodnění napadeného rozsudku lze bezesbytku odkázat, prvostupňový soud potřebné poučovací povinnosti dostál, žalobkyně své povinnosti tvrzení nikoliv.
24. Z výše uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný podle § 219 o.s.ř. potvrdil včetně správných výroků o náhradě nákladů řízení.
25. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a úspěšným žalovaným byla přiznána náhrada za zastoupení advokáty. Žalované 1. náleží náhrada v rozsahu odměny za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání) po 7 500 Kč a dvě paušální náhrady po 300 Kč, celkem 15 600 Kč. Žalovaným 2. a 3. náhrada za dvakrát dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání a účast u odvolacího jednání) po 6 000 Kč (§ 12 odst. 4 AT), dvě paušální náhrady po 300 Kč a 5 166 Kč na DPH, celkem 29 766 Kč.

Poučení:

Přípustnost dovolání proti tomuto rozsudku podle § 237 až 238a o.s.ř. je oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 23. února 2023

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.